

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 15Co/281/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114214099
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Ilčinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8114214099.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Ilčinovej a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD. v právnej veci navrhovateľa V. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom Y. 1, V., právne zastúpeného Mg. Miroslavom Balážom, advokátom, AK so sídlom v Prešove, Sládkovičova 8, proti odporkyni V. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom V., A. XX, o zníženie výživného, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č.k. 14C 214/2014-134 zo dňa 3.6.2015 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľ domáhal zníženia výživného zo sumy 100 eur na sumu 27,13 eur od 21.5.2014, ktoré mu bolo určené voči odporkyni naposledy rozsudkom Okresného súdu Prešov 27P 348/2009. Náhradu trov konania účastníkom nepriznal. V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ je toho času vo výkone trestu odňatia slobody, kde si odpykáva trest odňatia slobody pre prečin zanedbania povinnej výživy a prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky. Tento poberá preddavkovo invalidný dôchodok v sume 170 eur mesačne a má príjem aj z pracovnej činnosti, ktorú vykonáva v ústave na výkon trestu odňatia slobody v rozsahu 60 až 65 eur mesačne, z čoho si navrhovateľ uhrádza lieky, resp. splátku v rámci exekúcie. Mal preukázané, že odporkyňa je študentkou vysokej školy v Ružomberku, kde uhrádza 69 eur mesačne za internát a má výdavky spojené so stravovaním, učebnými pomôckami, hygienou, ošatením, liekmi a ďalšími bežnými potrebami. Poukázal na to, že je predpoklad, že navrhovateľovi bude priznaný riadny invalidný dôchodok, avšak je pre rozhodnutie vo veci závažný stav v čase vyhlásenia rozhodnutia, teda vychádzal z výdavkov navrhovateľa, ktoré vynakladá v ústave na výkon trestu odňatia slobody. Mal za to, že navrhovateľ je schopný prispievať sumou 100 eur na výživu odporkyne, preto návrh na zníženie výživného zamietol. Za podstatné považoval to, že navrhovateľ bol právoplatne uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy, z čoho nepochybne vyplýva, že aj v rámci trestného konania bolo vyhodnotené, že navrhovateľ je povinný platiť výživné v stanovenej výške. Pri rozhodovaní o návrhu navrhovateľa zohľadnil aj skutočnosť, že tento sa vzdal stáleho zamestnania a teda aj primeraného príjmu bez vážnych dôvodov. Navyiac uviedol, že navrhovateľ má dlh na výživnom 2.500 eur za obdobie od 1.9.2010. Súd prvého stupňa vec práve posúdil podľa § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 75 ods. 1, § 77 ods. 1 a § 78 ods. 1, 3 zákona o rodine.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

V zákone stanovenej lehote podal proti rozsudku súdu prvého stupňa odvolanie navrhovateľ. Odvolanie zdôvodnil ustanovením § 205 ods. 2 písm. a/, c/, d/, e/, f/ Občianskeho súdneho poriadku. Namietal, že súd prvého stupňa nevzal do úvahy, že náklady spojené s výkonom trestu síce hradí štát, ale tieto bude musieť po prepustení z výkonu trestu nahradiť, pričom náklady sú porovnateľné s nákladmi, ktoré by mal v prípade pobytu na slobode s užívaním menšieho bytu alebo garzonky, teda 118,85 eur. Uviedol, že v súčasnosti je už prepustený z výkonu trestu a bolo tiež rozhodnuté o priznaní invalidného dôchodku, ktorý je mu vyplácaný po odrátaní zrážok na náhradu trov výkonu trestu iba vo výške 135 eur mesačne. V prípade ak nedôjde k zníženiu výživného, tak po úhrade stanoveného výživného mu ostane na výživu, vrátane nákladov na bývanie a splátku exekúcie, iba suma 35 eur. Byva s priateľkou, ktorá je tiež invalidnou dôchodkyňou, pričom náklady spojené s užívaním bytu predstavujú 170 eur mesačne. Poprel skutočnosť, že by sa vzdal stáleho zamestnania a príjmu, keďže zo Železníc Slovenskej republiky bol nútený odísť zo zdravotných a reorganizačných dôvodov. Bola mu ponúknutá po zrušení jeho pôvodného miesta práca v skladoch v Spišskej Novej Vsi, čo mu však vzhľadom na zhoršený zdravotný stav lekárka neodsúhlasila. Zároveň predložil rozhodnutie o invalidnom dôchodku, o zrážkach trov výkonu trestu, keďže tieto nemohol predložiť v konaní pred súdom prvého stupňa. Navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a návrhu vyhovieť v celom rozsahu alebo tento zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Ako súčasť odvolania predložil navrhovateľ rozhodnutie Sociálnej poisťovne č. 670 115 1325 0 zo dňa 12.5.2015, na základe ktorého mu bol priznaný invalidný dôchodok v sume 251,20 eur mesačne od 24.9.2014 a vo výške 253,90 eur od 1.1.2015. Jeho pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť bol stanovený v rozsahu 45 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Predložil aj oznámenie Sociálnej poisťovne zo dňa 10.6.2015, v zmysle ktorého bolo oznámené navrhovateľovi, že počnúc dňom 2.7.2015 mu bude zrážaná z dôchodku suma 118,75 eur mesačne ako náhrada trov výkonu trestu odňatia slobody a vyplácané mu bude iba 135,05 eur mesačne.

K odolaniu navrhovateľa sa vyjadrila odporkyňa podaním zo dňa 3.8.2015. Poukázala na to, že stará sa o ňu a financuje jej náklady celé roky matky, keďže navrhovateľ sa o ňu, jej štúdium a potreby nezaujíma. Vo vzťahu k ukončeniu pracovného pomeru navrhovateľa v Železničiach Slovenskej republiky navrhla preveriť dôvod jeho odchodu ako aj posudok, že ponúknutú prácu nemohol vykonávať. Zdôraznila, že vo výkone trestu nesedel za vyživovaciu povinnosť, ale aj za iný trestný čin, ktorý spôsobil, v čom videla jeho nezodpovednosť, keďže si sadol za volant cudzieho auta pod vplyvom návykovej látky a spôsobil tak nehodu a škodu inej osobe. Zdôraznila, že prvoradou povinnosťou navrhovateľa je platiť je výživné vrátane dlžného výživného, z ktorého ešte neuhradil nič. So znížením výživného nesúhlasila.

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 10 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z § 212 O.s.p. a zistil, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Odvolací súd poukazuje na odôvodnenie súdu prvého stupňa, s ktorým sa stotožňuje a vo vzťahu k odvolacím námietkam považuje za potrebné uviesť, že od posledného rozhodnutia o výživnom, kedy došlo k zvýšeniu na sumu 100 eur mesačne (rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 27P 348/2009) nedošlo k zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu výšky výživného. V čase tejto úpravy dosahoval navrhovateľ príjem 268 eur mesačne, pričom so zvýšením výživného súhlasil. V súčasnosti totižto navrhovateľ poberá invalidný dôchodok vo výške 253,90 eur mesačne, čo je len o 14 eur menej, ako to bolo v čase poslednej úpravy výživného. Súd sa zaoberal otázkou zníženia výživného aj v ďalšom konaní, a to vo veci 25P 78/2012, v ktorom bol návrh na zníženie výživného zamietnutý k dátumu právoplatnosti 1.8.2012. Aj v tomto konaní boli posudzované pomery na strane navrhovateľa. V tom čase odporkyňa bola študentkou strednej školy, čím jej náklady boli nižšie ako sú v súčasnom období, kedy študuje na vysokej škole. Navrhovateľ žiadal znížiť výživné od 21.5.2014 okrem iného aj z dôvodu, že je vo výkone trestu odňatia slobody. K tomuto odvolací súd uvádza, že navrhovateľ bol vo výkone trestu odňatia slobody pre prečin zanedbania povinnej výživy, pričom túto povinnosť si neplnil dôsledne už v roku 2010, teda od právoplatnosti zvýšenia výživného na sumu 100 eur a nie v dôsledku zhoršenia pomerov na jeho strane. Posudzovanie pomerov navrhovateľa v čase výkonu práce v Železničiach Slovenskej republiky je pre posúdenie dôvodnosti návrhu navrhovateľa irelevantné, keďže táto skutočnosť mala byť zohľadnená, či už v prospech navrhovateľa alebo odporkyne, pri určovaní výživného nasledujúcim po vzniku danej udalosti.

Aj odvolací súd je názoru, že stanovené výživné vo výške 100 eur mesačne je primerané. Nie zanedbateľnou je aj skutočnosť, že navrhovateľ býva v spoločnej domácnosti s priateľkou (ako to sám uvádza vo svojom odvolaní), čím jeho náklady na bývanie a stravu sa znížia, keďže na týchto sa budú spolupodieľať spolu s priateľkou.

S poukazom na uvedené odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správny s odkazom na odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnej odporkyni trovy odvolacieho konania neboli priznané, keďže tieto si neuplatnila a ani jej nevznikli.

Rozsudok bol prijatý senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.